

men forslag, vil jeg gerne sige til miljøministeren, som alene tilstræber, at vi får gjort det så tydeligt som muligt, hvordan råstofloven fremover skal administreres.

Der er, som der står i vores bemærkninger, tre elementer i det: for det første at sikre de miljø-mæssige hensyn, som vi kan være enige i, og som råstofloven tilsigter at varetage, men på en måde, som imødekommer råstofbranchens behov for mere langsigtet erhvervsøkonomisk planlægning. Det kan jeg ikke se at der skulle være de store problemer i, og det underer mig, at vi ikke her har kunnet finde nogle fælles løsninger.

For det andet tilsigter disse ændringsforslag at begrænse de meget vidtgående og ganske uspecificerede bemyndigelser til administrationen, uden at man hermed har afsvækket muligheden for at varetage de hensyn, som er fastlagt i råstoflovens § 3.

For det tredje indebærer ændringsforslagene en omformulering af bestemmelserne i §§ 19-21, således at man i lovteknisk henseende skaber et langt klarere retsgrundlag for administrationen af disse tilladelsesordninger, end tilfældet er i den oprindeligt foreslåede affattelse af lovforslaget.

Jeg vil godt sige, at det er med nogen skuffelse, at vi konstaterer, at ministeren overhovedet ikke har reageret på disse meget gennearbejdede ændringsforslag og ikke har ønsket at indgå i en forhandling om disse ting, og på den baggrund kan jeg kun sige, at hvis der ikke bliver løftet op på det, agter vi i Venstre at stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Eva Møller (KF):

Man kunne jo næsten fristes til at sige, at vi står med en af de sædvanlige love fra miljø- og energiministeren med et væld af bemyndigelser, som det er umådelig svært at finde ud af hvordan ministeren vil bruge og hvordan skal udmøntes.

Jeg skal dog sige, at ved behandlingen af dette lovforslag – i modsætning til et par af dem, vi senere i denne samling vil vende tilbage til – har ministeren rent faktisk på en række udvalgs-spørgsmål givet pæne og nydelige svar, fortalt, hvordan han agter at udmønte bemyndigelserne, og at han vil indgå et samarbejde med andre, så selv om vi bestemt helst så, at en lang række af ministerbemyndigelserne var væk, og vi helst så, at lovforslaget blev vedtaget med de ændringsforslag, som vi selv har indstillet lov-

forslaget til vedtagelse med, vil vi alligevel i den sidste ende stemme for dette lovforslag, fordi vi skønner, at vi – navnlig med de svar, vi har fået, hvoraf en meget stor del er optrykt i betænkningen – har fået et vist hold på miljøministeren, således at vi er forholdsvis sikre på, at såvel Miljø- og Planlægningsudvalget som branchen vil blive inddraget i, hvordan dette lovforslag til sin tid skal udmøntes.

Vi har også fået sikkerhed for, at der er nogle overgangsregler, som giver branchen den nødvendige sikkerhed for, at det kan betale sig at foretage nogle investeringer, og som giver dem mulighed for at få forrentet og afskrevet de investeringer, der skal til. Vi ved, at det er meget store investeringer, der skal foretages.

Vi føler også, at vi med en række af de svar, der er givet, har fået sikkerhed for, at den danske indvindingsbranche har en chance for at overleve, så det hele ikke kommer på udenlandske hænder. Vi har herunder noteret os bemærkningerne om de 2.000 m³, som er top-lastekapaciteten.

Vi har også bemærket, at med hensyn til black boxes bliver det ikke noget krav, ministeren blot kommer med, men det vil ske efter en forhandling med branchen og efter en række forsøg, som i øjeblikket foregår i Roskilde Fjord. Derfor håber vi på, at også det giver branchen en overlevelsesmulighed.

Vi havde helst set, som det også fremgår af det ændringsforslag, vi har stillet, at bekendtgørelse nr. 168 havde været gældende indtil år 2007, det vil sige, at branchen havde haft mulighed for umiddelbart at suge små mængder af sand op til opfyldning og kystfodring, men sådan skulle det altså ikke være.

Til gengæld har vi naturligvis bemærket, at ministeren i en række svar har sagt, at det er hensigten, at det nuværende tilladelsessystem og den måde, dette administreres på, skal fortsætte.

Så vi tror altså, om end det har kostet om ikke blod, sved og tårer, så i hvert fald et utal af spørgsmål til og svar fra ministeren, at den eneste mulighed for at regne med at få disse ting gennemført i praksis på fornuftig vis er at skulle optrykke 19 spørgsmål og svar fra ministeren for at få præciseret, hvordan han vil bruge sine bemyndigelser. Det er mig stadig uforståeligt, at vi ikke lige så godt kunne gøre det i den oprindelige lovforn, men man må jo være tilfreds med det lidt, man kan få, og det vil jeg så være i denne sag.